

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1830 Με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου, η Ελλάδα αναγνωρίζεται ως ανεξάρτητο κράτος και παράλληλα αναλαμβάνει την πρώτη της μειονοτική δέσμευση, αναγνωρίζοντας τα αστικά, πολιτικά και θρησκευτικά δικαιώματα των ελλήνων καθολικού δόγματος.

1870 Ιδρύεται στη Γερμανία η Ντόιτσε Μπανκ, μία από τις μεγαλύτερες τράπεζες του κόσμου.

1938 Η Ελλάδα νικά την Παλαιστίνη με 3-1 στο Τελ Αβίβ, με δύο γκολ του Κλεάνθη Βικελίδη κι ένα του Αντώνη Μηνιάκη.

1972 Έπειτα από 10 χρόνια σκληρών διαπραγματεύσεων, τα σύνορα της ΕΟΚ διευρύνονται, με την ένταξη της Βρετανίας, της Ιρλανδίας, της Δανίας και της Νορβηγίας.

1980 Συλλαμβάνεται στη Μόσχα ο φυσικός Αντρέι Ζαχάροφ, ο οποίος βοήθησε στην κατασκευή την πρώτης βόμβας υδρογόνου για λογαριασμό της ΕΣΣΔ, επειδή άσκησε κριτική για τη στρατιωτική επιδρομή των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν.

1987 Ο αμερικανός πολιτικός Μπαντ Ντουάιερ αυτοκτονεί μπροστά στις κάμερες, ανοίγοντας μία έντονη συζήτηση για τα όρια της δημοσιογραφίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1788 Λόρδος Βύρων, φιλέλληνας άγγλος ποιητής.

1891 Αντόνιο Γκράμσι, ιταλός μαρξιστής φιλόσοφος, από τους ιδρυτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ιταλίας.

1906 Μενέλαος Λουντέμης, συγγραφέας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1901 Αλεξανδρίνα Βικτόρια, πριγκίπισσα του αγγλικού θρόνου, που ως βασίλισσα Βικτόρια σημάδεψε τον 19ο αιώνα στη Μ. Βρετανία και η εποχή της ονομάστηκε Βικτωριανή.

1951 Καρλ Νέσλερ, γερμανός κομμωτής, που ανακάλυψε την περμανάντ.

1994 Τέλι Σαβάλας, ελληνικής καταγωγής αμερικανός ηθοποιός. («Κότζακ»)

Το Πρωτόκολλο τής Ανεξαρτησίας

Ενα και πλέον χρόνο μετά τη ναυμαχία στο Ναβαρίνο κι ενώ η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε εμπλακεί σε ένα νέο πόλεμο με τη Ρωσία, οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις συνέχιζαν να διαβουλεύονται σχετικά με τους όρους επίλυσης του ελληνικού ζητήματος. Οι περιοχές που θα περιλαμβάνονταν στο μελλοντικό ελληνικό κράτος και το καθεστώς του (αυτονομία ή ανεξαρτησία) υπήρξαν τα βασικά ζητήματα με τα οποία ασχολήθηκαν. Αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών υπήρξε μια σειρά από πρωτόκολλα που υπογράφηκαν στο Λονδίνο από τα τέλη του 1828 έως τις αρχές του 1830, οπότε και η Οθωμανική Αυτοκρατορία υποχρεώθηκε κάτω από το βάρος της ήττας της στον πόλεμο με τη Ρωσία να αποδεχτεί τις αποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων σχετικά με τη δημιουργία ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Από το Σεπτέμβριο του 1828 οι πρεσβευτές της Αγγλίας, της Γαλλίας και της Ρωσίας διασκέπτονταν στον Πόρο με στόχο να καταλήξουν σε μια πρόταση προς τις κυβερνήσεις τους σχετικά με τα εδαφικά όρια του ελληνικού κράτους. Στην κοινή τους πρόταση λήφθηκαν υπόψη, σ' ένα βαθμό, οι διεκδικήσεις της ελληνικής πλευράς, έτσι όπως αυτές εκφράστηκαν με τα υπομνήματα που τους απέστειλε ο Καποδίστριας στις 11/23 Σεπτεμβρίου και 30 Οκτωβρίου/11 Νοεμβρίου. Εισηγήθηκαν λοιπόν να περιληφθούν στην ελληνική

επικράτεια οι περιοχές της Στερεάς Ελλάδας που βρίσκονταν νοτίως της γραμμής που συνέδεε τον Αμβρακικό κόλπο στα δυτικά και τον Παγασητικό στα ανατολικά. Παρά τη γνωμάτευση αυτή κι ενώ η διάσκεψη στον Πόρο δεν είχε ολοκληρωθεί υπογράφηκε στο Λονδίνο πρωτόκολλο μεταξύ του βρετανού υπουργού Εξωτερικών και των πρεσβευτών των άλλων δύο χωρών. Το πρωτόκολλο αυτό (4/16 Νοεμβρίου 1828) άφηνε εκτός ελληνικής επικράτειας τη Στερεά Ελλάδα. Στα σύνορα του υπό διαμόρφωση ελληνικού κρατικού μορφώματος θα περιλαμβάνονταν μόνο η Πελοπόννησος και οι Κυκλάδες. Ωστόσο, μερικούς μήνες αργότερα οι προτάσεις της διάσκεψης των τριών πρεσβευτών στον Πόρο έγιναν αποδεκτές. Η συνοριακή γραμμή Αμβρακικού-Παγασητικού υιοθετήθηκε από τις Δυνάμεις στο Πρωτόκολλο της 10/22 Μαρτίου 1829 που υπογράφηκε στο Λονδίνο· στα σύνορα αυτά δεν περιλήφθηκε και η Κρήτη. Το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς η Οθωμανική Αυτοκρατορία υποχρεώθηκε να αποδεχτεί το πρωτόκολλο αυτό, στο περιθώριο της συνθηκολόγησής της με τη Ρωσία (Συνθήκη Αδριανούπολης).

Στις αρχές του επόμενου έτους και συγκεκριμένα στις 22 Ιανουαρίου/3 Φεβρουαρίου 1830 οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις προχώρησαν στην υπογραφή ενός νέου πρωτοκόλλου, στο Λονδίνο και

πάλι, το οποίο έμεινε γνωστό ως το Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας. Επρόκειτο για την πρώτη επίσημη διεθνή πράξη που αναγνώριζε την Ελλάδα ως κράτος κυρίαρχο και ανεξάρτητο και όχι φόρου υποτελές στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η σημαντική αυτή απόφαση συνοδευόταν από τον προσδιορισμό μιας νέας συνοριακής γραμμής. Στα εδάφη του νέου κράτους περιλαμβάνονταν οι περιοχές που βρίσκονταν μεταξύ των ποταμών Αχελώου στα δυτικά και Σπερχειού στα ανατολικά. Με τον τρόπο αυτό αποφευγόταν η γειτνίαση των δυτικών επαρχιών της Αιτωλοακαρνανίας με τη Λευκάδα, που, όπως και τα υπόλοιπα Επτάνησα, βρισκόταν υπό αγγλική κυριαρχία. Από την άλλη δίνονταν στο ελληνικό κράτος, πέραν των Κυκλάδων και της Πελοποννήσου, οι Σποράδες και η Εύβοια. Τέλος, στο Πρωτόκολλο της Ανεξαρτησίας η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία συμφωνούσαν στην αναγόρευση του Λεοπόλδου του Σαξ Κόμπουργκ ως ηγεμόνα του ελληνικού κράτους. Κι αυτές οι αποφάσεις ωστόσο έμελλε να μην είναι οριστικές τόσο όσον αφορά τα σύνορα όσο και ως προς το πρόσωπο και τον τίτλο του ηγεμόνα. Η τελική ρύθμιση του ελληνικού ζητήματος θα επέλθει ενάμιση περίπου χρόνο αργότερα, στα τέλη Αυγούστου του 1832.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Τέρμα τα ψέματα με το ασφαλιστικό

Δεν αρκεί να δηλώνουν κυβέρνηση και κόμματα ότι το ασφαλιστικό αποτελεί το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα της χώρας. Οφείλουν να πουν όλη την αλήθεια στους πολίτες και κυρίως να πείσουν αφενός τους ήδη συνταξιούχους και αφετέρου τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα τους νέους, ότι δεν θα προχωρήσουν σε ένα ακόμα συγκυριακό μπάλωμα, αλλά με όποιο κόστος θα προωθήσουν μια βιώσιμη λύση μακράς πνοής. Είναι τραγικό κάθε δυο-τρία χρόνια να προχωράμε σε μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση και στο τέλος να βρισκόμαστε σε χειρότερη θέση από πριν.

Τα στοιχεία που παρουσίασε ο κ. Γιαννίτσας ήταν αποκαλυπτικά και για το μέγεθος του προβλήματος και για το δυσανάλογο βάρος που φορτώνουμε στις νέες γενιές με το σημερινό κυβερνητικό σχέδιο. Όπως τόνισε «το ασφαλιστικό ήταν σημαντικός γενεσιουργός παράγο-

νας της κρίσης του 2009. Τα αθροιστικά ελλείμματα και οι συνολικές δημόσιες δαπάνες για το ασφαλιστικό αντιπροσώπευαν 71 δις. ευρώ ή το 83% των αθροιστικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων της περιόδου 2006-2009. Αθροιστικά τα ελλείμματα που καλύφθηκαν από κρατική χρηματοδότηση αντιπροσώπευαν το 83,6% της αύξησης του δημόσιου χρέους στην περίοδο 2000-2009 και το 405,2% της αύξησης το δημόσιου χρέους στην περίοδο 2010-2014.»

Από τα στοιχεία αυτά αντιλαμβάνεται κανείς ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί γιατί υπονομεύει συνολικά την πορεία της χώρας και της οικονομίας. Είναι παράλογο οι νέοι εργαζόμενοι που καλούνται να χρηματοδοτήσουν με τις εισφορές τους τη μαύρη τρύπα, να αμείβονται τελικά λιγότερο από ότι οι συνταξιούχοι. Λύσεις απλές και ανώδυνες προφανώς δεν υπάρχουν.

Με ευθύνη του πολιτικού συστήματος, αλλά και με τη δική μας συνενοχή, αφού απορρίπαμε στο παρελθόν κάθε ρεαλιστική πρόταση που ακουγόταν, φτάσαμε στο σημερινό αδιέξοδο. Με συνέπεια το κόστος να είναι τώρα πολύ βαρύτερο για όλους. Και για αυτούς που αντιδρούσαν και για αυτούς που είχαν οργανώσει τη ζωή τους, με ανέφικτες τελικά προσδοκίες. Ένα ακόμα μπάλωμα, απλώς θα καθυστερήσει για λίγο το βαρύτατο λογαριασμό. Ας τολμήσουμε να αντικρίσουμε κατάματα την πραγματικότητα, με πρώτη την κυβέρνηση, για να δούμε με ρεαλισμό τι και πόσο μπορεί να διασωθεί, ποιοί και πόσο θα πληρώσουν το μεγαλύτερο τίμημα. Όλα τα άλλα θα είναι υπεκφυγές που δεν πρόκειται να ωφελήσουν τελικά κανένα. Ούτε την κυβέρνηση από το πολιτικό κόστος, ούτε τους πολίτες που θα πληρώσουν στο τέλος το λογαριασμό.